

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

17. Dies Novemb. In Deo est omnipotens misericordia, & misericors
omnipotentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

um illi tol-
Christum Fratrem, Spiritum Sanctum Gubernatorem, & B.
iginem tuam Advocatam. Denique.
Jure tibi plaudes, solo si numine gaudes.

17. DIES NOVEMB.

Deo est omnipotens misericordia, & misericors
omnipotentia. S. Fulgentius ep. 7. 6. 4.

Dei benignitas.

I. **D**Eus non modò in se est bonus sed in alios, imò in omnes, & omnia, quia fecit omnia valde bona. Exundat ergò ejus benignitas plenis alveis, ita ut de ejus plenitudine accipiant universi, imò tota rerum universitas. Hæc est indoles boni, se effundere, vult enim bonitas sua bona esse omnium. Sed lucis suæ radios quaquaversum latissimè emittit. Ignis per totam sphaeram suæ ditionis calorem spargit. Fons scaturiens, continuo aquas ebullit, & effundit. Deus Sol justitiæ illustrat omnia radiis suæ misericordiæ. Fons aquæ vitæ est, irrigans universam faciem terræ, ex quo maxima profluunt beneficiorum flumina. O utinam hujus solis radios, hujus ignis scintillas, hujus fontis rivulos excipere, & aliquousque exprimere possimus, ut bonorum omnium largitorem diligere satagamus: Expende hîc summum illud, & omne bonum suæ nobis bonitatis præbere affectum, & effectum; ut in altero se benevolum, in altero se exhibeat beneficium. Quo autem modo? non vi adactus, non necessitate compulsus, non sua utilitate aut lucri spe adductus, multò minus adactus, non muneribus devinctus, non officiis provocatus: sed gratis, merè liberè, sponte, pro bona sua voluntate, liberaliter, copiose,

Mmm 3

piosè,

piosè, & prorsus se communicat, idque semper, ut non sit momentum, quo non aliquod suæ benignitatis nobis relinquant monumentum.

II. Afferit rotundè D. Thomas, (a) Deum creaturis communicare quidquid communicabile, & ab eis recipibile est, & jam singulis momentis communicat, cum habilitatem reperit. Vis cognoscere incredibilem ardorem Dei effundendi in omnes sua beneficia, & favores? hæc de illo Chrysostomus. (b) Deus ita cupit effundere misericordiam, uti parturiens cupit eniti fructum suum. Hoc tecum quod sequitur, serio revolve sapienter animo. Spiritus sanctus dixit B. Angelæ de Fuligno. Tantus est amor meus erga animam quæ diligit me sine malitia, ut si quæ foret, quæ me perfectè diligeret, majores gratias illi conferrem, quam olim contulerim sanctis, de quibus in tempore præterito multa referuntur, quæ Deus iis præstitit: nec aliud Deus exigat. Hoc penitus concordat cum iis quæ asserit Cæsarius. (c) Deus ubi viderit devotionem animi, ardentiorē insinuabit affectum, & quantum nos addiderimus ad studium, tantum ille apponet ad adjutorium, & quantum nos apposuerimus ad diligentiam, tantum ille addet ad gloriam. Ideò meritò dicebat Philippus Neri: Si sineremus Deum, & gratiam ejus operari in anima nostra, quid non faceret homo in hoc mundo? Et illud propè convenit cum iis quæ dicit D. Albertus. Non attendas quid facias, sed quid te facere oporteat, & quid posses facere, si te sineres duci à Deo. Nec huic absumile quod asseverat. S. Odo. Homo solus parum potest: sed Deus & homo concordantes omnia possunt. O sit, cum non discors, & cum Deo concors, cum eo, ejul-

(a) Opusc. 62. §. (b) Orat. de B. (c) Hom. 3. ad Monachos.

semper, ut
benignita-

que gratia omnem adhiberes operam, incompara-
bile esset tuæ & præmium & pretium ope-
ræ.

Deum
ab eo
miserat, cum
edibilem
ficia, & fa-
Deum ita cupit
tanti facit
olve sapient
de Fuligno
e diligit me
e digne dilige
olim contru
erito multa
aliud Deus
quæ allerit
nisi, an
nos addide
torum, &
tantum ille
ippus Ne-
perari in
undo? Et
Albertus
orteat, &
huic abfi-
um potest:
O fite-
eo, ejul-
que
ad Monachos

III. Magna est, & ea Divinæ benignitatis com-
mendatio, quod non tantum sit erga miseros miseri-
cors, sed erga miserrimos, hoc est peccatores (a) pa-
tiens, & multum misericors. Hanc erga impios, & fa-
cilem Dei longanimitatem, & patientiam, ita mira-
batur quædam illustris matrona Hispana, ut solita
fuerit dicere: Si Divinis attributis aliquod templum
a se erigendum esset, se velle illud erigere, & conse-
crare Divinæ patientiæ. Nec mirum Deum ita esse
patientem, cum tam multa ipse pro illo sit passus. Est
ergo & misericorditer potens, & potenter miseri-
cors. Hanc Dei & benignitatem & patientiam in se
exprimere satagebat D. Odilo, qui cum accusaretur
quod esset nimis benignus erga subditos; reposuit,
malle se reddere Deo rationem de misericordia, &
benignitate, quam de severitate. Cum sit igitur Deo
proprium, misereri, & tibi propriissimum esse mise-
rum, cave unquam diffidas de ejus misericordia, in
tuis miseriis; quia verissimum est illud S. Augustini,
Qui de venia peccatorum desperat, negat Deum esse (b)
misericordem. Nec ideo abjicias animum quia descen-
dit usque ad portas inferni anima tua, plus infinities
potest istibi remittere, quam tu mali committere,
imò nihil est facilius quam pro commissis ei satisfacere.
Audi quam facile potes illi benefacere, & sic sa-
tisfacere. Deus Pater hoc modo olim allocutus est
D. Brigittam. Quicumque Christum colligere volue-
rit hilari mente, satiare eum potest etiam uncia

M m m 4

pania

(a) Psal. 144. (b) Man. 6. 23.

panis, si voluntas fuerit bona, vestire eum sufficit filo, si charitas fuerit ardens: potare eum potest stilla, si affectus fuerit rectus. Quid minus micâ, filo, stillâ? Da Christo minima, ut accipias maxima, da cito, ne accipias sero, Dandi tolle moras, cito dando, munus honoras.

18. DIES NOVEMBRIS.

Ipse erit bonum tuum, à quo tu in tuo genere factus es bonus, & omnia in suo genere facta sunt bona.
S. Augustinus in Psal. 102.

Dei bo. I.
nitas.

Quid hic volo agere de Dei bonitate, quæ nec potest scribi, nec dici, nec concipi? si omnes spiritus qui sunt vel fursum in Cœlo, vel deorsum in orco, omnesque in terris animæ creaturæ, creandæ, & quæ possunt creari, de ea scribere vellent, si singulis attramentum esset oceanus, ac membrana cœlum, priusquam minimam ejus partem describerent, oceanus totus exficcaretur, & cœli nec unum apicem, aut jota amplius capere possent. Si cunctæ stellæ, & imbrium guttæ, totidem forent linguæ, antequam aliquid de ea pro dignitate possent eloqui, destituerentur spiritu & obmutescerent: si omnes arenulæ maris, in mentes mutarentur, non possent particulam ejus dignè concipere, nam ut docte S. Gregorius Nazianzenus. (a) Certè hoc est Deus, quod cum dicitur, non potest dici, cum æstimatur, non potest æstimari, cum definitur, ipsa definitione crescit, quem omnia nesciunt, & metuendo faciunt. Non dissimiliter Arnobius, Deus, ut intelligatur tacendum est, atque ut per umbram possit illum errans investigare suspicio, nihil

(a) Orat. 42. de Fide. (b) l. I. adv. Gent.